

кличу тебе
як ластівку

Тадей Карабович

Тадей Карабович народився 6 квітня 1959 р. в Савині на Холмщині. У 1986 р. закінчив навчання в Університеті Марії Склодовської-Кюрі в Любліні. Зараз живе на Холмщині.

Дебютував у пресі на початку 80-х років, займаючись одночасно художнім перекладом зі слов'янських літератур. Є автором чотирьох збірок поезії та тому перекладів. В доробку поета чимала кількість публіцистики здебільшого про літературні питання та етнокультуру.

Пропонована книжка віршів «Кличу тебе як ластівку» містить поезії, створені поетом у 1988-1991 р.

Тадей Карабович

кличу тебе
як ластівку

Видавництво Об'єднання українців у Польщі 1991

жменьки хвилин записаних у слово
крихкі фрагменти намиста роду
життя неймовірно кольорове
як в картинах майстра Никифора

(хоча воно насправді долоня
відчаю)

КОЛИ ПРОМИНУ

коли промину
лелеки
креслитимуть обширні круги
над Бубновом
горітиме лотять на луках

короткий дощ проминання
палитиме тіло

ця спрага описати той стан
душевний
важлива

■

коли вірите в Нього насправді
як поясните зміст слів
що їх написав тоді Месія
над озером
мовчання

тростиною молитви
на галактиці піску

(мій народ окрадений з молитов
щойно тепер промовляє
устами майбутнього)

в колодязях моого дитинства
лише прісна вода
щойно пізніше в мені ця прірва
самотності

неначе яструб

важко вижити без тебе
серед
цієї суші

ділені тобою риби
з Еммаусу
запорука бездоння

над водою
цієї Голгофи
гірчиця твого воскресіння

■

коли огортатиме мої спомини
самотність
пригадаю ковчег дому
з якого
покликав мене Господь
бути його
слугою

■
колись лік забудеш веснам
не повернешся

твого обрію жар-птиця
згасне ненароком

жодні вірші не врятають тебе
ані лелеки

ті веснянки що їх наспівували лелеки
де вони зараз

ті мрії що снилися в дитинстві
чому не збулися

блаженна цілюща щедрість
чекання

ЄКТЕНІЯ МАЙБУТНОСТІ

коли я так ішов посеред цієї заграви
налитої збіжжям
де колосся угинається вірою в Його ласку
наростали в моєму серці роздуми
чи під хрестом там на Голгофі
біля святих стіп Спасителя
де лишилась тільки Мати Його й Іоанн
викарбовувалася єктенія
майбутності

■
дні що в них ночує
іволга і лелека
літо вимолене на утренні
його колір замріяний чеканням
сухим і колючим

літо розсохле погодою

■
збирається літа грім наглий
як сповідь вибухне його
прибій

засипле нас яблуками наче
Богослужбою
над видноколом нашого кохання
жарінь вересу

вигулькне рання імла з вирію
вагань
так молитимуться журавлі перед прощею

СІРІЮТЬ ДНІ

сіріють дні
затягується
хмариться
дозрілий візерунок берези
полоще
дощ

горить душа моя від прощання
вибухом осені у вістрях
вен

ВІТРИ ЛИСТОПАДОВІ

над шоломами лісів
над просторами полів
понад лугами
рознісся гомін
замальований снами

і паморозь розмотувала осінь
і скрипіла на шибах
і в травах дзенькотіла

СПОВІДЬ

десь пес гавкатиме
молитимуться журавлі
прозорі
у фіолеті
сповіді

хвилини поволі капають
у морок ночі
кленові листки вогнем
опадають на твої долоні
осінь

ДОЩОВІ ДНІ

**прилинуть дні дощові
не встигнеш пробудитися вчасно**

**дивлячись за себе
бачитимеш
відлуння завзятості**

МОНОТОНІЯ МОЛИТОВ

монотонія молитов Господніх
причастя мальв
колись збагну Тебе Господи
але буде вже пізно
замало молюся Тобі

замало

прощ
сповіді
наснаги

вже полуницями пахне літо
і журавлі курличуть

ОСІНЬ

над феретроном літа
раптова вереснева зажура

ще десь догоряють берези
уявою неба котиться хмаровиння

в очах твоїх відчуваю тривогу
адже проминає наша молитва

хвилини лічені мітрою днів
твого пульсу жменя гаряча

виглядаю тебе як ластівку

кукіль часу молю
у Всевишнього

■
шукатимеш Господа як шукається
оправдання пророцтва

або перельоту журавлів над октавою
неба

чекатимеш днями на Його хрест

а він буде мовчати як безхмарний обрій
або море втихомирене рукою Ісуса

■
солодкі яблука пізні
вересу зажура свята

коли повториться життя
моє там у Господа

хочу щоб було
іще раз таке

■
дні шматовані жорстокістю
пусті розмови
наслідок хвороби
безмежної що руйнує
суглоби

в доскуці самотності уява
Галинка далеко...

скалічений поплавою самоти
стоїш без захисту як тополя
або мальва

скалічений життям
неначе жебрак змиваєш своє обличчя
перед свідками

СПОМИН

час давно відсталий пригадую
як кружляє яструб над стадком курчат

· за мить кулею паде на них але
вже не пригадую що далі

відсутні емоції
затерлися перельотом хмар дощових

пригадаєш наготу днів
де Господь остерігає перед
байдужістю до Його заповітів

пригадаєш хвороби неймовірні
де Він карає за відсутність
правди

будеш боятися пустки
дат

ВІД ТОГО ЧЕКАННЯ

від того чекання можливо
вже завтра крикнеш аж
почує цей крик
самотність

від того чекання вільгітніє
молитва
камінь замінюється в пролітаючого
лелеку
болить все тіло так що не
можна заснути
ані прокинутись

то чекання Господь окреслює
лише знаками
на піску

тростиною

МОЛИТВА

вітер що змішує
запах диму палених трав
з криком диких качок
поміж неприступних купин
палаючих соковитістю

десь летять гуси
запізнені на своє Полісся
що їх на мить
зупинив чар зазеленілого Бубнова

ой весно
веснонько...

■
наздогнати пам'ять колючого спомину
дерев'яну ступу дитинства
завзятість стиду
прокляття

збагнути
суть
переполоху
бути присутнім
кам'яною жадобою

коли повернатимешся до мене
буду цілувати уста твої
розпитаю про все
зайве
ця неприсутність твоя
громовиця холоду
несправедливість часу

в наступному середньовіччі відпишу
на листи знайомих і коханих
здісню думки втечі у самотність
єдину мрію дитинства

сугу

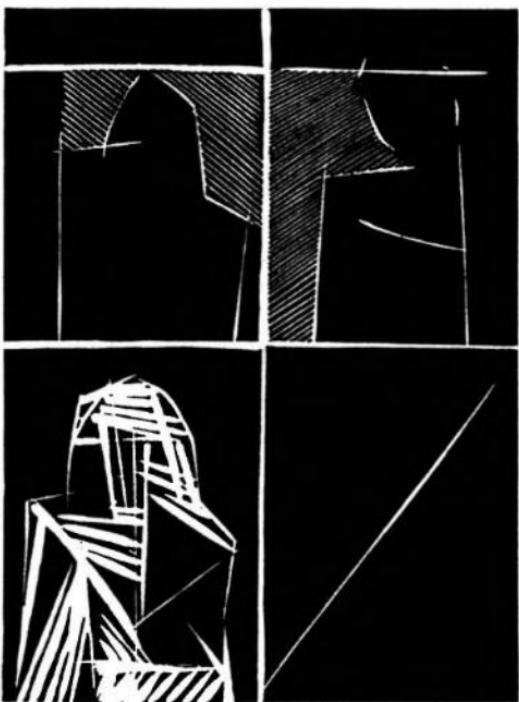
проповіді забуду

манитиму ностальгію горілкою або самогоном

а зараз молюся Богові днем і вночі

■

де розквітає поезія
самотньою спрагою
повернення
вірю що збудеться
мій день
туди чекаю на горі Табір
де майбутність поезії
вологість мов та нації

я тут причащаюся
у цих колодязів

я тут молюся
до цієї неозорої глухини

приходжу тут відпочити
перед стужею

я лікую себе
цим днем дощу

■
карбується в пам'яті вся заляканість
життя
вся сповідь Богові
тремтить як жертва

навиліт клич мене Боже
забери мою ртуть
віршів

поглинути у факел Твоєї
справедливості
покотом лежати під Твоєю
яшмою

■

коли я думав про наше кохання
нагадались мені весняні поля з
жайвірками
їх безмежна височінь
і щастя
і я посмів прирівняти нас до
жайворонків

коли я думав про наше кохання
нагадались мені весняні журавлі з вирію
їх щасливє курли над Бубновом
і я посмів
прирівняти нас до вирійних журавлів

цей час коли огортає нас бездонна
ніч
чекання

цілу твої уста жагучі
і через моє тіло
прокочується дощ спраги

я народжуся в тобі
вістрям
жадоби
і злизую з твого тіла
дотик чекання

виглядаю тебе через тисячоліття
розвук наших
проходить день ніч минає
без тебе

сняться мені неймовірні спомини
кружляє наді мною лелека
дитинства

■

колись в самоті ростеш як камінь
душа легшає і визнає Бога
і день майбутній зоріє за видноколом
молитової брутальності

та ось виринають плеса рік і Бубнів
ржавіє серцем своїм ніжним

і твій шепіт струменіє в моїх венах
і змерзлі стопи твої грію між своїми ногами

(вище колін)

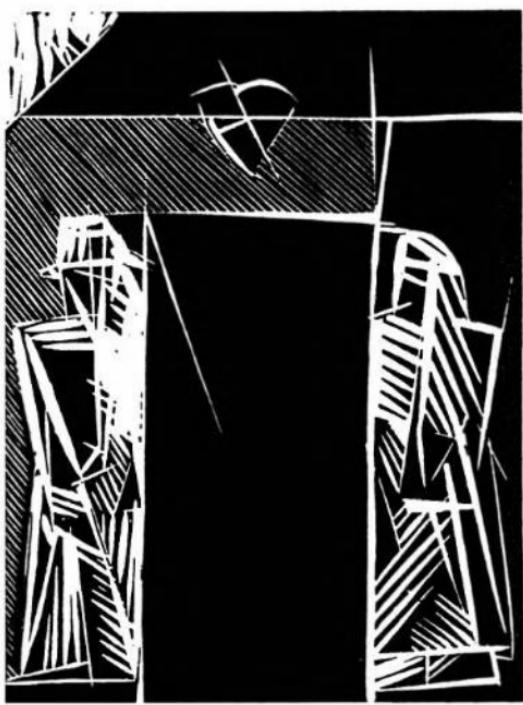

твого обличчя ікона
вдивляється в мою
неймовірність

ти розповідаєш мені сон
і я уявляю ці кольори

ти боїшся цього сну
і мене жахає твій страх

але коли
знову настане день
твого обличчя
ікона
спалахне зором
неймовірності

я народжуся в тобі
присутністю
жадоби
і злизую з твоїх уст дотик
чекання

я цілую твої очі
і мое тіло огортає спрага
безтями

коли я стоятиму і ти впізнаєш моє
мовчання на камені
виїзду горить дзвін
невідомого

огортую тебе словом жагучим
поцілунками
в твоєму волоссі шукаю
забуття
ніжно притулюю твій стан

відчуваю моє прощання

■
хочу врятувати нас
від накопичення
років

адже губиться наш спокій
у беззахисті тайфунів
і щораз більше порожнини
несе
свідомість

не питайте мене про важливе
не відповім
бо не зумію
мої долоні нагло пригадали
лише Оріль кохання
бліскавку
ще може луг в порі заквітання
молочію

і то тільки
в рідній моїй оселі Скубієвій
долині на Карчунку

■
на моїх долонях
кам'яні стежинки ліній
життя

іх відчує кожної миті
проминання

я пригадую перші мої вірші
овяні наснагою
одкровення

і невідоме крило майбутнього
байдужіє

молитва дня
молитва вечору
і ночі
самітна чайка
наче небокрай крилата
в болотяних долях мого
дитинства

молитва віри в Тебе
де сходить день
наче гніздо
небокраю
з дитинства

■

коли я перемагаючи
люстро своєї душі молився
Тобі
не приховуючи нічого
нічого
наче злива вигулькнула
в моїх
венах мрія
смерті

■
дні єрусалимські
Богослужби досвітні
трудні молитви перед причастям
і жага причастя неймовірна
як лік життєдайний Господа Бога

мої вірші калинова заграва
журавлинний обрій
наснага
мальви

■
час завзятості
як нагода мужніння
люстро твого простору
неначе вістря

це як тоді назвати лінії
доль
на моїх долонях

ПРОЩАННЯ

колись в мить зневіри наляже на мене
залізо
поезії
відійду з-посеред вас і не промовлю вже

колись не згадуйте мене погано
як підете на озеро з Мареною

коли покличе мене земля до
своєї утроби лишатися мої вірші запізнені
немодні для поколінь космічних

■
життя проживеш
а Господь
не покличе тебе на службу

жорстоку
глибинъ
смерті
доторкнешся а Він у мовчанні
не вислухає тебе

шойно під вечір
коли стихне вітер утомлений

Він прийде
поза законом нагості

КОЛИ ЗІРЧАСТИЙ ГОМІН

коли зірчастий гомін
зацілусє мої слова
і ти прийдеш
чаклуном
і закружляєш мов сизий шуліка
над шуварем

що відповім тобі важливого

ЄСТВО ПРОЩАННЯ

ество прощання
віправдане омофором літа
мальоване ожинами молитов

не віриться що жили ми у пустці
хоча насправді так було
жадоба тайної вечері
простору
шиrosti
порятунку від колючих розмов

■
на епітафіях сфальшованих легенд
рудіє правди кров безмежна

вбита пам'ять замулюється воском
панахид сущільних

на роздоріжжя того що було
крижаний попіл жертві

■

прийми оці вірші як ікону про тебе
як обличчя нерукотворне завзятості

прийми мої вірші як причастя
або як дощ що лікує від самотності

або як меч що нагадує крило наснаги
або як зустріч Самаритянки з Учителем

біля колодязю Євангелії

■
прийми мої вірші як приймається
з дороги тих що вийшли на прощу

і прямують туди по дорозі життя
днями
днями
будеш молитися до Твоїх зірок
будеш молитися до Твоїх калин

любистків
і чебрику

ЕКСЛІБРИСИ

- 1) Лишаться по мені окремі речі
неконче важливі
різні варіанти пам'яті як церковна риза
суворе обличчя Холмської Богоматері
і пусті коридори в свічадах
- 2) Забудуться всі написані вірші
прочитані книжки побачені картини

МОЛИТВА ПРОЩАЛЬНА

існує між людьми камінь
прощання
він тяжкий і зимний
тому коли люди
прощаються співає
на ньому
багаття самотності

ЛИСТ ДО КОРИНТЯН

*Тепер приступили до Нього ті Садукеї
що твердять, ніби немає воскресіння, і
запитали Його та сказали:*

(Mp. 12, 18)

і падає людина лицем у житнище

і прибиває її тягар хреста

і не зможе піднестися
бо Вероніка відійшла
у панахиду
смутку

над картиною цієї жертви

лише смугами осінній дощ

хтось упізнав у падаючому Христа

та не зумів віднайти ім'я для Нього

у бентежжі

свого неспокою

згадаю Вероніку божевільну від суму

що його нема

без мети людина пропадає наче поранений

птах

або риба

тому Він назавв свою церкву

рибою

бо вона завбільшки мовчить

але силою свого мовчання зберігає

правду

пророків

ЗМІСТ

■ жменьки хвилин	4
Коли промину.....	6
■ коли вірите	7
■ важко вижити	8
■ коли огортатиме	9
■ колись лік	10
■ ті веснянки	11
Ектенія майбутності	12
■ дні що в них	14
■ збирається літа	15
Сіріють дні	16
Вітри листопадові	17
Сповідь	18
Дощові дні	19
Монотонія молитов	20
Осінь	21
■ шукатимеш Господа	22
■ солодкі яблука	22
■ дні шматовані	24
■ скалічений поплавою	25
Спомин	26
■ пригадаєш наготу	27
Від того чекання	28
Молитва	29
■ наздогнати пам'ять	30
■ в наступному середньовіччі	31
■ де розквітає поезія	32
■ я тут причащаюся	34
■ карбується в пам'яті	35
■ коли я думав	36
■ цей час коли огортає	37
■ виглядаю тебе	38
■ колись в самоті	39
■ твого обличчя ікона	40
■ я народжуюся в тобі	42
■ коли я стоятиму	43
■ хочу врятувати нас	44

■ не питайте мене	45
■ на моїх долонях	46
■ молитва дня	47
■ коли я перемагаючи	48
■ дні єрусалимські	49
■ час завзятості	50
Прощання	51
■ життя проживеш	52
■ коли зірчастий гомін	53
Єство прощання	54
■ на епітафіях	55
■ прийми оці вірші	56
■ прийми мої вірші	58
Еклібриси	59
Молитва прощальна	60
Лист до Коринтян	61

**Автор графічних творів Володимир Лобода,
праці походять з однойменного циклу «Пустка» 1985**

**Tomik dotowany przez Wydział Kultury i Sztuki
Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie**

Wydanie pierwsze

Copyright by Tadej Karabowicz

**Wydawca: Zakład Wydawniczy
Związku Ukraińców w Polsce
Warszawa 1991**

**Druk: Zakład Poligraficzny COIB,
Warszawa, ul. Instalatorów 7c
Nakład: 1250 egz.**

